

den rettlige Følge, som en saadan af Kongen i et gauffe andet Niemed end at forandre Pensionerne underskrevne Liste kan have, i det Høieste den, at de Vedkommende ere berettigede til at beholde, hvad de saaledes engang have faaet; men jeg troer ikke, at den Omstændighed, at der er indløbet en Feiltagelse i Listen — som jo visselet let kan skee — kan hjemle, at det feilagtigen optagne Beløb fremdeles skulde udbetales, skjøndt det stred imod de oprindelige Resolutioner, hvorved der først var givet Vedkommende en Ret til et saadant Pensionsskeløb, og som det alene havde været Hensigten simpelt at optage paa Listen, men ikke at forandre.

Madvig: Jeg troer meget godt at skulle kunne forsvare den Sætning, at, naar et Forbehold ikke tages i en tværdig Contract, men tages af en Høiere, der bevilger Noget som en Naade, — og det var Pensionerne dengang, — saa er et saadant Forbehold altid reent facultativt.

Andræ begjærer Ordet.

Formanden: Skjøndt den ærede Landsstingsmand allerede har havt Ordet to Gange, antager jeg dog, at det ærede Thing ikke vil have Noget imod, at han atter erholder det. (Nei!)

Andræ: Jeg maa først tillade mig at berigtige et Par factiske Urigtigheder af den ærede Landsstingsmand fra Kjøbenhavn (S. G. Larsen), der for et Dieblisk siden talte. Jeg havde ikke sagt, at denne Ansørelse af, at Feilen skulde rettes, vedgik Punct Nr. 6; jeg havde kun sagt, hvad der er fuldkommen rigtigt, at den angaaer Punct 9, hvor den findes i 3die Linie f. n. Altsaa, jeg havde aldeles ikke med noget Ord antydet, at den angik den anden Post. Det var den ene Misforstaaelse. Den anden, som jeg troer den ærede Rigsdagsmand gjorde sig skyldig i ved at omtale mit Foredrag, bestod i en Tilfidesættelse af det, jeg havde anført, at dette Forbehold var Rigsdagen bekendt. Den ærede Rigsdagsmand anførte nemlig, at Rigsdagen havde tidligere været ubekendt med dette Forbehold, og maa saaledes have overhørt, at jeg udtrykkeligt sagde, at den var fuldt bekendt dermed. Jeg antager mig ikke efter sædvanlige Regler, som hidtil have været gjældende, be-

rettiget til paa dette Sted at oplæse, hvad Medlemmer af det andet Thing yttre i det andet Thing; jeg skal derfor indskrænke mig til at opfordre D'Herrer til at eftersee Rigsdagsforhandlingerne for Aaret 1850 Sp. 4935. Men derimod troer jeg, ligeledes efter tidligere anvendte Regler, at jeg maa være berettiget til at anføre en Uttring af den høitærede Finantsminister. Den høitærede Finantsminister har udtalt sig saaledes — og heraf alene vil Sagen blive Thinget fuldkommen vittelig — nemlig det Punct, som blev fremhævet af den næstsidste ærede Taler med Hensyn til den Pensionsskyldende, som er opført paa Listen over Udringsforslag 15 Pag. 4 under Nr. 9, (det er General-Lieutenant Rømer.) Der blev nemlig udtalt, at der i sin Tid ved hans Entledigelse var taget en Reservation om, at hans Pension kunde revideres af en kommende Rigsdag; dette er fuldkommen rigtigt etc. etc." Mere behøves ikke. Dette var i Aaret 1850, i Mødet d. 17de Mai, og nu skrive vi 1854. Det er altsaa mange Aar siden, at Rigsdagen har været fuldkommen bekendt med, at dette Forbehold var taget, og dog ikke fundet sig foranlediget til at gjøre noget Skridt for at faae Sagen nærmere undersøgt. Dernæst har den ærede Landsstingsmand udtalt, at det var ham usforstaaeligt, hvorledes man ved den anden midlertidige Bestemmelse i Grundloven kunde see denne Resolution berørt. Det er nu mig ligesaa usforstaaeligt, vil jeg bede ham være overbevist om, hvorledes man kan undlade at see det. Vi kunne ikke holde os aldeles strengt till Ordene i Resolutionen; thi, hvorledes de end vendes og dreies, ville Ordene dog altid komme til at vise sig at være i Uoverensstemmelse med enhver angivelig Fortolkning. Der stod jo nemlig i Forbeholdet: „under Forbehold af Revision efter Rigsforsamlingens Forhandling af Pensionssloven“. Vi faae nu ingen Rigsforsamling mere, den existerer idetmindste ikke for Diebliffet; altsaa det Ord maa vi være enige om ikke skal tillægges afgjørende Vægt; men, hvis man fremdeles nu istedetfor Rigsforsamling vil læse Rigsdag, saa er ogsaa dens Forhandling af Pensionssloven forlængst forbi. Jeg mener altsaa, fra hvilket Standpunct